

# РЕШЕНИЕ

№ 1357

гр. София, 02.03.2018 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,**  
в публично заседание на 13.02.2018 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Николова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8121** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 - 178 АПК. Образувано е по жалба на Д. К. А. чрез адв. А. В. М. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 1139/24.06.2017г. на полицейски орган при Девето РУ на СДВР.

В жалбата се посочва, че в оспорваната заповед не са изложени фактически основания за издаването и, тъй като не е посочен вида престъпление, за което има данни, че е извършено. Твърди се, че заповедта е и материално незаконосъобразна, тъй като не са налице данни, че жалбоподателят е извършил престъпление. Моли съдът да отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът – Полицейски орган при Девето РУ на СДВР оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена и процесната заповед да се остави в сила, по съображения изложени в писмени бележки. Сочи, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на изискването за форма на административния акт, материалния и процесуалния закон. Твърди, че са били налице данни за извършено престъпление, поради което законосъобразно лицето е задържано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна и в срок – заповедта е връчена на 24.06.2017г., а жалбата е подадена на

10.07.2017г., тъй като 08.07.2017г. е бил неработен ден. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оспорената в настоящото производство Заповед № 1139/24.06.2017г. на полицейски орган при Девето РУ на СДВР, е заповядано задържането за срок до 24 часа на жалбоподателя Д. К. А., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/. Като фактическо основание за задържането е посочено - данни за извършено престъпление. На 24.06.2017г. е изготвен и Протокол за обиск на лице, в който са описани намерените при обиска вещи. Задържаният е попълнил декларация по чл. 74, ал. 3 ЗМВР. Задържането е отразено в Книга за задържани лица в 09 РУ СДВР рег. № 3384р-9097/05.05.2017г. На лицето е извършен и медицински преглед.

Видно от Удостоверение рег. № 513р-89370/24.11.2017г. издалият заповедта младши инспектор А. Г. И. е назначен на длъжност полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 09 РУ при СДВР.

По делото е представена Докладна записка от 24.06.2017г. от мл. инспектор М. М. до началника на 09 РУ – СДВР. От изложеното в същата се установява, че на 23.06.2017г. около 23:55 часа полицейски екип в състав мл. инспектор М. М. и мл. инспектор Ан. И. са изпратени по сигнал в квартал М. предградие [населено място]. При задържането на лицето К. К. А. синът му Д. К. А. е възпрепятствал органите на реда (опитвайки се да освободят задържания, блъскайки полицаите и пречейки им да поставят белезниците на лицето К. А.), поради което също е задържан.

Представени са и материалите от образуваното досъдебно производство № 3384 ЗМК-1177/2017г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр. пр. 22318/2017г. по описа на СРП.

Заповед за задържане 1139/24.06.2017г. на полицейски орган при Девето РУ на СДВР, е издадена от компетентен административен орган, в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 74 ЗМВР. Заповедта съдържа фактическото и правно основание за задържането на лицето, които си кореспондират. Доводите в жалбата в тази връзка са неоснователни.

Не е допуснато нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 72, ал. 1, т. от ЗМВР, която разпоредба е посочена като основание за задържането на лицето, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В случая от доказателствата по делото безспорно се установява, че към момента на задържането на А. е имало данни, от които може да се направи обосновано предположение за вероятна съпричастност на лицето към извършено престъпление. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност, като не е необходимо данните за извършено престъпление да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление. Задържането е, за да се проверят тези данни, както и да се предотврати укриването на лицето. Неоснователен е доводът на касатора, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не е посочен вида престъпление, за което има данни, че е извършил. За прилагане на принудителната административна мярка по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не се изискват категорични доказателства, установяващи участието на лицето в престъпен акт. Достатъчно е наличие на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление или да е съпричастен към него.

Неоснователен е и доводът, че в случая се касаело за неизпълнение на полицейско разпореждане, поради което заповедта е следвало да се издаде на основание чл. 72, т. 2 от ЗМВР. Доказателствата по делото не сочат, че А. не е изпълнил полицейско разпореждане, поради което този довод се явява недоказан. А. е пречел на полицейските органи при задържането на друго лице. Възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. На основание Наредбата за заплащането на правната помощ и с оглед правната и фактическа сложност на делото, същото следва да е в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. К. А. чрез адв. А. В. М. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 1139/24.06.2017г. на полицейски орган при Девето РУ на СДВР.

ОСЪЖДА Д. К. А. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100.00 (сто) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: